

ATVIRAS LAIŠKAS

VALSTYBINĖS MAISTO IR
VETERINARIJOS TARNYBOS DIREKTORIUI
JONUI MILIUI
Siesikų g. 19
Lt-07170 Vilnius

2012-08-29

Dėl įsakymo "Reikalavimai veterinarijos paslaugų teikėjams" Nr. B1-457 praktinio įgyvendinimo

Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatymas numato, kad Lietuvos Respublikoje veterinarija yra valstybinė ir privati. Tačiau susipažinus su įsakymu B1-457 "Reikalavimai veterinarinių paslaugų teikėjams", galima padaryti išvadą, kad privačiai dirbantys veterinarijos gydytojai dar yra skirstomi į gydančius gyvūnus - augintinius (t.y. veterinarinių paslaugų teikėjus) ir gydančius produkciją teikiančius gyvūnus (t.y. privačiai dirbančius veterinarijos gydytojus). Sunku suprasti, kam priskirtina gydyti arklius, kadangi jie gali būti naudojami tiek produkcijai – mėšai ir lauko darbams žemės ūkyje atlikti, tiek gali būti laikomi ir kaip augintiniai. Tuo atveju, jei nurodytas gyvulys naudojamas darbui ir produkcijai, jį turėtų gydyti privačiai dirbantis veterinarijos gydytojas, antruoju atveju - veterinarinių paslaugų teikėjas.

Analizuojamo įsakymo kontekste tą patį galima būtų pasakyti ir apie gyvūnų skirstymą. Vertinant įsakymą veterinarijos gydytojui keliamų reikalavimų požiūriu, išeltų, jog, pvz.: cezario pjūvį ne veterinarijos paslaugų teikėjo patalpose (tvarte, ganykloje ir pan.) galima atlikti karvei, kiaulei ir t. t. , o kalei, katei jau jos (patalpos) yra būtinos.

Šio įsakymo 12.1 punkto realizavimas kelia riziką gyvūno - augintinio gyvybei, nes nejautra galima naudoti tik veterinarijos teikėjo patalpose, o tai apriboja chirurginės pagalbos suteikimo galimybę. Besąlygiškai laikantis šio įsakymo, nukentėtų šunų ir kačių augintojai, gyvenantys atokiau nuo didesnių miestų, taip pat nukentėtų ir medžiotojai. Akivaizdu, kad net mažiau kvalifikuota, bet laiku suteikta pirmoji pagalba būtina sergančiam ar sužeistam gyvūnui.

Kritikuotina ir įsakymo nuostata dėl reikalavimų stacionarioms veterinarijos paslaugų teikėjo patalpoms, kadangi jie skirti tik smulkiems gyvūnams, tokiems kaip šuo ar katė, tuo tarpu kitus, remiantis šiuo įsakymu, galima gydyti, bet kur ir bet kada. Tokie reikalavimai apsunkina naujų veterinarijos gydyklų atsiradimą ir gali neigiamai atsilipti jau esamų smulkių, mažus plotus turinčių gydyklų veiklai, todėl galima daryti pagrįstą išvadą, jog įsakymas yra nukreiptas prieš smulkųjį verslą.

Gyvenimo praktika rodo, kad pagrindinis visuomenės, o tuo pačiu ir verslo progreso variklis yra konkurencija, tačiau vertinant įsakymą išdėstytų pastabų kontekste, akivaizdu, jog jo nuostatos mažina smulkiųjų veterinarijos įmonių galimybes konkuruoti su stambiomis gydyklomis.

Todėl mes, žemiau pasirašiusieji, gerb. direktoriaus, prašome, kad šis įsakymas būtų atšauktas arba pakoreguotas taip, kad nebūtų pažeistos išvardintos nuostatos:

1. Privačiai dirbantys veterinarijos gydytojai GYDO, o ne teikia paslaugas.
2. Visi privačiai dirbantys veterinarijos gydytojai yra lygūs, o ne lygūs ir lygesni.
3. Visi gyvūnai yra lygūs - turi vienodas teises gauti savalaikę bei tinkamą veterinarinę pagalbą.
4. Skatinti, o nežlugdyti, smulkųjų verslą.

Pasirašo:

vet. gyd. Vytautas Valčiulis V. Valčiulis P. Žadeikos 9-65
vet. gyd. Jūlijė Bobrova J. Bobrova Alaius
vet. gyd. Bronius Sturaitis B. Sturaitis - M. J.
vet. gyd. Andrius Petraitis A. Petraitis
vet. gyd. Neelios Pufienis N. Pufienis
vet. gydytoja Andrius Bonlanta A. Bonlanta
vet. gydytoja Evelina Šulcienė E. Šulcienė sur.
kinomų šunų ir įjaučių žiugų klubas „Top Dogz“
Jūlija Daujotienė J. Daujotienė
vet. gydytoja Olga Kivaja O. Kivaja
vet. gydytoja Ligija Stankienė L. Stankienė
vet. gydytoja Sigita Breidokaitė S. Breidokaitė
kinomų šunų augintojai Vadimas Butkalovas V. Butkalovas